
Επιγενετική στα ρευματικά νοσήματα

RHEUMATOLOGY

- Η επιγενετική είναι ένας σημαντικός μηχανισμός ρύθμισης της γονιδιακής έκφρασης. 3 είναι οι κύριοι μηχανισμοί : DNA μεθυλίωση, μετα-μεταγραφική τροποποίηση ιστονών και RNA (non-coding RNA)
- Η ενεργοποίηση των γονιδίων σχετίζεται με χαμηλότερα επίπεδα DNA μεθυλίωσης και με χαρακτηριστικά όπως η ακετυλίωση των αμινοξέων των ιστονών
- Αντίθετα με το γενετικό κώδικα, το επιγονιδίωμα (epigenome) τροποποιείται από ενδογενείς (ορμονικούς) και περιβαλλοντολογικούς παράγοντες (δίαιτα, άσκηση) ή την ηλικία
- Με βάση πρόσφατα ευρήματα, φαίνεται η **εμπλοκή επιγενετικών μηχανισμών στην παθογένεια ρευματικών νοσημάτων** (πχ ΡΑ, ΟΑ, ΣΕΛ και σκληρόδερμα). Επιγενετικός «δάκτυλος» φαίνεται να εμπλέκεται και σε αλλαγές σχετιζόμενες με την ηλικία του ανοσοποιητικού συστήματος με συνέπεια την ανάπτυξη **φλεγμονώδους περιβάλλοντος (inflammageing), πιθανώς υπεύθυνου για την αύξηση κινδύνου** για νοσήματα όπως η ρευματική πολυμυαλγία
- Μελέτες σε πειραματόζωα έχουν δείξει ενθαρρυντικά αποτελέσματα με την θεραπευτική δράση έναντι του επιγονιδιώματος
- Εξελίξεις στην υπολογιστική καταγραφή της βιολογίας και αλληλουχίας του DNA θα επιφέρουν καλύτερη κατανόηση του ρόλου της επιγενετικής στην παθογένεια πολλών ρευματικών νοσημάτων

The emerging role of epigenetics in rheumatic diseases. Steffen Gay and Anthony G. Wilson. Rheumatology (2014) 53 (3): 406-414. doi: 10.1093/rheumatology/ket292

Το κείμενο αποτελεί ελεύθερη μετάφραση της περίληψης του δημοσιευμένου άρθρου και δεν περιέχει στοιχεία από το πλήρες άρθρο
Αποτελεί επίσης εύρημα μιας μόνο εργασίας και όχι υποχρεωτικά θέμα κατασταλαγμένης γνώσης
Αποτελεί τέλος βιβλιογραφική ενημέρωση και όχι απαραίτητα σύσταση για την καθημέρα κλινική πράξη